

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

IX. évfolyam • 2. szám • 2011. június

Elindult a szennyvízcsatorna építés Sitke községben

Mintegy háromszázhetven millió forint összegű beruházás keretében megépül Sitke község csatorna hálózata és tisztító műve. A munkaterület átadást követően április végén megkezdődött a kivitelezés és 2012. júniusában fejeződik be.

A csatornázás során 8667,5 méter szennyvíz-csatorna hálózat épül. A megépülő szennyvíztisztító kapacitása 77,8 m3/nap.

A csatornahálózat kivitelezője a HOMÉR ÉPÍTŐIPARI KFT. A szenny-

Projekt nyitó rendezvény a művelődési házban

A környezet megóvása szempontjából kiemelkedő fontosságú a projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

A projekt célja Sitke községben keletkező kommunális szennyvizek összegyűjtése, és a kiépítendő tisztítóra történő rávezetését követő tisztítása. A csatorna beruházás közel 300 ingatlant érint. A cél a teljes lakosság ellátása, ezen keresztül pedig a térség környezetvédelmi és ökológiai céljai megvalósulásának elősegítése.

A település a Nyugat-dunántúli Operatív program keretében 288 704 690 forint vissza nem térítendő támogatást nyert Európai Unió pályázattal. E mellé a Sitke község Önkormányzata 83 529 310 forint önerőt biztosít.

víztisztító kivitelezőjének kiválasztásának közbeszerzési eljárása folyamatban van.

A projekt nyitó rendezvényét május 10-én tartották a művelődési házban, melyen Kovács Ferenc a Vas Megyei Közgyűlés elnöke mondott ünnepi beszédet. Kovács Ferenc örömet fejezte ki, hogy a majdnem két évtizedes sikertelen próbálkozást egy sikeres pályázat követte, mely csak komoly összefogással és sok-sok utánajárással valósulhatott meg. Kiemelte a beruházás jelentőségét, a falu életére gyakorolt hatását.

A rendezvényen többek között jelen volt Kondora István Sárvár Város polgármestere, és dr. Szijártó Valéria körjegyző. Még ezen a napon lakossági fórumon is merkedhettek meg az érintett ingatlan

(Folytatás a 2. oldalon)

TARTALOM

- Szennyvízcsatorna építés 1-2 l.
- Önkormányzati hírek 2. l.
- Egy választás utóélete 3. l.
- Sitkeiek lettek 4. l.
- Az élet óvodája 5. l.
- Elballagtak 6. l.
- Sitkei születésű papok 7. l.
- Valaha volt 8. l.
- Visszapergetett évek 9-10. l.
- Osztálytalálkozó 10. l.
- Közgyűlést tartott ... 11. l.
- A „madarász” kertész 12. l.
- Poós Tamás sikere 13. l.
- Egy focista maradt 14-15. l.
- Sporthírek 16. l.

Elindult a szennyvízcsatorna építés

(Folytatás az 1. oldalról)

tulajdonosok a kivitelező cég képviselőivel, a műszaki ellenőrrel, akik a kivitelezés menetéről adtak tájékoztatást.

A lakossági fórum végén a következő fontosabb kérdések hangzottak el:

- Mikor lehet csatlakozni a hálózatra?

A lakossági rákötésekre a hálózat és tisztító megépítését követően kerülhet sor.

- Lehet-e még az érdekeltségi hozzájárulás megfizetéséhez lakás-takarékpénztári szerződést kötni?

Igen, a szándékot a hivatalban lehet jelezni. Kérjük is azon ingatlan tulajdonosokat, akik még nem jelezték csatlakozási szándékukat, éljenek is ezzel a lehetőséggel, hiszen a lakástakarék konstrukciók megváltozása miatt ilyen kedvező lehetőséget nem tudunk biztosítani a jövőben.

- A kivitelezés műszaki ütemtervét, utcánkénti bontást mikor és hol lehet megtekinteni?

A polgármesteri hivatalban, a hirdetőtáblákon és az önkormányzat honlapján: www.sitke.hu-n.

A beruházással kapcsolatos problémákkal, kérdésekkel a következő személyekhez lehet fordulni:

Szilvás István műszaki ellenőr 06-20-3770810

Mozolán Tamás építésvezető 06-30/8545-383

Koroknai József műszaki irányító 06-30/3193-103

email: homerkft@homerkft.hu • fax: 06-94/788-809

Pénzügyi információk: Hangonyi Zoltán 06-30/9964-246

Lakossági fórum

- A kivitelezést követően milyen helyreállítás várható?

A kivitelező a dokumentált eredeti állapotot fogja visszaállítani. Az aszfaltozott utak felbontása esetében sávós helyreállításra van csak lehetőség

- A házi bekötések helyét mikor és ki fogja pontosítani?

A kivitelező helyi építésvezetője a kivitelezés előtt minden egyes ingatlan tulajdonost a csatlakozási pont pontos helyének a meghatározására felkeres.

A lakossági fórumon is elhangzott, de ezúton is kérjük a lakosság türelmét a beruházás ideje alatt. Minden töltünk telhetőt megteszünk annak érdekében, hogy a legkevesebb kellemetlenséggel járjon a csatornahálózat kiépítése, mellyel teljes körűvé válik községünkben az infrastruktúra kiépítettsége.

Ezúton köszönöm meg mindenkinek, aki az önkormányzat munkáját segítette.

Morgós István
polgármester

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.szechenyiterv.gov.hu
06 40 438 438

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

SZÉCHENYI TERV

Önkormányzati hírek

Az elmúlt két hónapban Sitke község Önkormányzatának Képviselő-testülete négy ülést tartott, amelyből kettő rendkívüli ülés volt. Az ülések vezető témája a szennyvízcsatornával kapcsolatos teendők és a régóta tervezett Hunyadi János utca és Vadkert utca közötti járdaszakasz megépítése volt. A járdához szükséges területrészek megszerzéséhez kisajátítást pótló adásvételi szerződések megkötésére sor került. Ezután az egyszerű beszerzési eljárás is elindíthatóvá vált, melyből a TIA 2002 Kft. került ki nyertesként. Döntés született a műszaki ellenőrzéssel kapcsolatban is, mind a szennyvízcsatornázás, mind pedig a járdaépítés esetében.

A márciusi ülésen hagyta jóvá a testület a község 2011. évi közbeszerzési tervét és a beszerzési és közbeszerzési szabályzatát is.

Több beszámoló elfogadására is sor került az üléseken. A képviselő-testület jóvá hagyta a Sitkei Citerazeneke Kulturális Egyesület, a Nép Díszítőművészeti Szakkör, a Nyugdíjas Klub, az Együtt Sitkéért Egyesület és a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület 2010. évi önkormányzati támogatás felhasználásáról szóló beszámolóját, és a 2010. évben elvégzett ellenőrzések tapasztalatairól szóló belső ellenőri beszámolót. A gyermekjóléti és gyermekvédelmi feladatok ellátásáról készült átfogó értékelést és a Petőfi úti Óvoda, a Vármelléki

Óvoda, a Nádasy Tamás Általános Iskola és a Sárvári Gárdonyi Géza Általános Iskola 2010. évi költségvetési beszámolóját is elfogadták a képviselők.

Három rendelet módosítása is szükség volt, az önkormányzat Szervezeti és Működési Szabályzatának több pontja is változott, amiket aktualizálni kellett. Emellett módosultak az önkormányzat által biztosított személyes gondoskodást nyújtó szociális ellátások térítési díjáról szóló és a 2010. évi költségvetés végrehajtásáról szóló rendeletek is.

Jó hír, hogy Sitkén is elindult a közmunka program, melynek keretében két sitkei lakos kezdett el dolgozni május elejével, dolgozik a zöldterületek gondozása.

Idén az előző évekhez hasonlóan táboroztatási támogatásban részesítettek 9 általános iskolás korú gyermeket. A képviselő-testület zárt üléseken döntött a szociálisan rászorulókról részére történő átmeneti segélyek megállapításában is.

Megtörtént a hivatal kertjének a parkosítása, a kivágott veszélyes fák helyére kisebb növésű cserjéket, díszfákat, örökzöldeket ültettek.

A Leader- program keretében benyújtott pályázatok közül a labdarúgó öltöző korszerűsítése nyertesen került ki.

A Művelődési Házban befejeződtek a munkálatok. Kistérségi Társulás támogatásának köszönhetően sor került a parketta felújítására, és a lépcsőfeljáró is biztonságosabb lett.

Marsits Judit

Egy választás utóélete

Pénzes László többet szeretne tenni a faluért

Eredeti tervével ellentétben Pénzes László nem indult a 2010-es önkormányzati választásokon polgármester-jelöltként. Visszalépésének okairól és jelenlegi elképzelésiről kérdeztem.

- Az utolsó pillanatban lemondta a polgármesteri címért való indulásról. Miért döntöttél így?

- A teljes igazság az, hogy elsősorban polgármesternek szerettem volna indulni, de amikor megtudtam azt, hogy rajtam kívül még Gaál József és Morgós István is jelöltette magát a polgármesteri székért, úgy gondoltam, visszalépek, mert nem láttam értelmét harmadikként elindulni. Az előző polgármesteri választásokból ugyanis úgy tűnt, hogy egymást megverve két jelölt juttatta a harmadikat győzelemhez. Így végül nem is adtam le a kopogtató cédulákat.

Ma már bánom, hogy nem indultam. Amikor ezt el kellett dönteni, már akkor fejben vereséget szenvedtem saját magamtól, mivel úgy gondoltam, nem nyerhetek.

- Milyen elképzeléseid voltak a falu jövőjét illetően?

- Én nem ítélem túl rossznak a jelenlegi „ad hoc tevékenység sorozatot”, de véleményem szerint a mostani választások alkalmakor az emberek a közönyösségre szavaztak. Úgy gondolom, hogy többet kellene tenni, jobban meg kellene újítani a faluközösséget, faluképet. Ezt az Együtt Sitkéért Egyesület alelnökeként is mondom.

A nyugdíjasokra például a 365 napból 364 napon kellene gondolni, mintsem egy évben egy alkalommal úgymond ünnepelni őket. Többek között őket is szolgálná az egészségügyi ellátás jobbá tétele. Az egészségügyi közszolgák tevékenysége természetesen jó, de ezt még szélesebb

körben lehetne működtetni. Ezzel párhuzamosan pedig az orvosi ellátás bővítése is szükséges lenne. A gyermekorvosnak és a körzeti orvosnak gyakrabban kellene rendelnie a faluban, és akár szakorvosokat is lehetne idehívni. Az iskola épülete ugyancsak kihasználatlanul áll, az én elképzeléseim szerint, ott létre lehetne hozni egy egészségházat, egy fiatalokat is kiszolgáló kondicionáló teremmel, fitness programok beindításával.

Nem elhanyagolható kérdés a fiatalság helyzete sem. Én polgármesterként meghirdettem volna a falu diákpolgármesteri címét is, a fiatalság összekovácsolása érdekében. A mai magyar társadalomnak ugyanis rossz a közmorálja és szükség van egyfajta átszellemülésre, amit az ifjúság körében kell elkezdni, s amiért itt, Sitkén is tenni kell.

Úgy gondolom, hogy a kultúrház környéke rendezésre szorulna. Ugyanis, egy faluközpont kialakítása 2011-ben már kötelező lenne, hiszen egy adott központ mutatja meg a falu lelkét. Céltudatos programmal rendelkező faluvezetésre lenne szükség, melynek segítségével rendezetté lehetne tenni a falu arculatát, mert szerintem ez az alapja a köznek.

Még egy utolsó gondolat, ha én polgármester lennék, felosztanám a falut a képviselők között, majd kihirdetném, hogy adott személy melyik utcákat képviseli, tehát az emberek tudnák, hogy kihez fordulhatnak problémájukkal, s így nagyobb lenne az esély a megoldásukra. Én, ha tehetném, a falut tehát gyökerestől megváltoztatnám, mert véleményem szerint 2011-ben már újítani kellene dolgokon.

- Végül azonban képviselőként sem kerültél be, ezt kudarcként élted meg?

- Igen, és úgy gondolom, hogy ha indultam volna polgármesternek és képviselőnek egyaránt, akkor én is nagyobb eséllyel kerültem volna be képviselőként. De nem így történt, lehet, hogy az embereknek egyszerre túl sok lett volna az általam kívánt változás, amit a kampány során súlykoltam.

- A kialakult helyzetben mit tudsz tenni a faluért?

- El vagyok keseredve, hiszen úgy érzem, jelenleg semmit nem lehet tenni. Úgy gondolom, hogy belső vizzálykodások vannak most Sitkén, így hiába vagyok egy egyesület alelnöke. A falu jelenleg inkább széthúz, pedig összetartanunk kellene. Szerintem ebben óriási felelőssége van egy polgármesternek.

- Tervezed, hogy 2014-ben ismét indulsz az önkormányzati választásokon?

- Amikor megvoltak a választások, azt mondtam, hogy többet én nem. De ahogy az élet kereke forog előre az ember mindig megújul, megtisztul és nem adja fel.

Ha elindulok a választásokon, akkor polgármesternek biztos jelöltettem magam, mert úgy gondolom, hogy megfelelő alternatívát kell adni a falu lakosságának. 2010-ben nem bennem látták a lehetőséget, pedig sokat tettem a faluért.

2006-ban is indultam képviselőjelöltként, akkor nagyon kevés szavazatot kaptam (87), de 2010-ben már sokkal többet (138), a tendencia tehát növekvő, jó úton haladok.

- Véleményed szerint hogy lehetne összekovácsolni a faluközösséget?

- Viszonylag sok egyesület van Sitkén. Bizonyos szinten mindenkivel ápolni kellene némi kapcsolatot, hangsúlyozom minden irányban egyenlőséget mutatni. Hiszen ha az önkormányzat és az egyesületek között valamiféle egyenlőség kialakul, akkor már a falu 1/3-át összefogtuk. A rendezvényekkel pedig meg kell próbálni kielégíteni a lakosság igényeit. Az is a kapcsolatápolás egy sarkalatos pontja lenne, hogy a rockfesztiválra kedvezményt adunk a sitkeieknek „mert sitkei vagy, a mi közösségünkben élsz és egy országos rendezvény van a falunkban”. Nagyon fontos a községgel való kommunikáció. A szlogenem, ha lehet így mondani, a kommunikáció, családcentrikuság, és társadalom központúság.

A faluközösség összetartásához a fejekben is meg kell változni, változtatni a gondolkodásmódot, példát mutatva az embereknek. Úgy vélem, hogy mind belsőleg, mind küllemben változnunk kellene. Jó ötletnek találnám például, hogy Sitkének feltárjuk a múltját, s így turisztikai utakat alakítsunk ki – úgy vélem, ezt a falunkban működő vendéglátói egységek is támogatnák. Egy folyamat által tehát ki kellene aknázni Sitkén a lehetőségeket, élén olyan vezetőkkal, akik hisznek benne, és teljes alázattal csinálják, hangsúlyozom a köz javáért.

Én nem harcolni akarok – semmi ellen és senki ellen sem. Én szeretem ezt a falut. Mindig is azt mondtam, hogy nekem egy célom van: Sitkéért tenni! Véleményem szerint, ha lehetőséget kapnék, sokkal többet tudnék tenni ezért a faluért, mint amennyit jelen helyzetemben tehetek.

Czupor Szilvia

Sitkeiek lettek

Bemutatjuk Kutasy Györgyöt és családját

A Kutasy család

**Munkahelyi program miatt hosszúra nyúlt nap végén ke-
restem fel, a Vadkert utca 17-es számú családi ház lakóit.
Éppen levegőzni indult a család a tágas udvarra, három-
kerekű járművel felszerelve. (Luca számára). Gyors tanács-
kozás után állapotunk meg a szombat délelőtti beszélge-
tés időpontjában.**

Csengetésemre azonnal nyílt az ajtó, a családfő tessékelt be kedvesen, Luca nevű, barnaszemű, barnahajú bájos kislányával az oldalán. A ház asszonya a konyha felől érkezett. Bemutatkozáskor, nevét hallva - Csizmadia Éva - vonásait látva egy kislány jutott eszembe a múltból. Feltettem a gyakran elhangzó kérdést: Hol járt óvodába? A válasz nem lepett meg, Sárváron, a kertvárosiba. Hát nézzük, milyen utat járt be azóta az a csendes, kedves kis óvodásom.

Éva az alsó négy osztályt az Alkotmány úti iskolában végezte, majd az akkor induló nyolc osztályos gimnáziumba írárták. Két évig tanult Veszprémben, a Zeneművészeti Szakközép Iskolában fuvolázni, de végül, nem a zenét választotta hivatásul. (szerintem, nagyon illik/illene egyéniségéhez a fuvola). A Flextronics Kft személyügyi osztályán dolgozott 1998-2002-ig. Munka mellett elvégezte a Pécsi Tudomány Egyetem Személyügyi Szervező szakát. A szombathelyi Delphiben egy évet töltött, s onnan került egy osztrák munkaerő kölcsönző céghez, a Trummer Személyzeti Szolgáltató Kft-hez. Munkája, hogy

kapcsolatot teremtsen a megfelelően képzett munkaerő és az éppen ilyen végzettségű dolgozót kereső cégek között. Éva tizenegy éve (a „Flex”-ben) ismerte meg Györgyöt, s éppen most ünneplik hetedik házassági évfordulójukat. Még sok boldog évtizedet kívánok nekik együtt. 2007-ben született meg Luca, aki Sárváron óvodás. Ottlétemkor éppen mesét nézett. Ahogy hallottam, a szülők alaposan meggondolják, hogy mennyi időt tölthet a képernyő előtt, s hogy mit nézhet a kislány. Gordonnal, aki most nyolc hónapos, nem találkoztam, mert éppen aludt. A szülők szerint hihetetlenül jó baba.

A házigazda – Kutasy György – szintén Sárváron született, 1973-ban. Ez még olyan „régén” volt, hogy a „Barneváli óvodába” járt. Az Alkotmány úti iskola után, a 405-ös Ipari Szakmunkáspézőben tanult villanszerelőnek. Ezzel a képesítéssel helyezkedett el a Baromfifeldolgozóban, de a munkával párhuzamban esti gimnáziumba járt. A katonaság után 1990-ben, az informatikai osztályra helyezték. A Ságában, - ahol kilenc éven át dolgozott- szerezte meg diplomáját 1995-ben a Gábor Dénes Informatikai Főiskolán. Most a „Flexben” dolgozik, immár tizenkét éve. Munkáját Éva és György egyaránt szereti, sorsukkal szemmel láthatóan elégedettek, árad belőlük a nyugalom, a kiegyensúlyozottság. Örülnek két kicsi gyereküknek, akik kitöltik életüket, hiszen amikor hobbijukról érdeklődtem, azt a választ kaptam az apukától: a „gyerekek”. Amennyit csak lehet, együtt vannak, míg tart a se túl hideg, - se túl meleg idő, szeretnének kirándulgatni. A családalapításhoz telket Sárváron nézegettek, gondoltak a Hegyközségre is, de az ingatlan közvetítő – annak ellenére, hogy Sitkére nem akartak jönni – rábeszélte őket, hogy nézzék meg ezt a telket. Meglátták és beleszerettek a nyugodt, csendes környezetbe, az eléjük táruló látványba és döntöttek.

Így lettek sitkeiek 2004 novemberében. Ha nagyobbak lesznek a gyerekek, biztosan aktívan részt vesznek a falu életében. Már most is van közös élmény, falunapon másodikak lettek Soponyaiékkal a főzőversenyen. Kívánom, hogy továbbra is érezzék jól magukat Sitkén!

Bediné Kajtár Katalin

Mesékkel avattuk a művelődési ház felújított nagytermét

Tavaly, mikor beszámoltam az újságot olvasóknak a mesék délutánjáról, a végén azt kívántam, hogy jövőre ismét teljék meg a művelődési ház nagyterme az ideihez hasonlóan lelkes közönséggel. Azt hiszem ez a kívánságom teljesült, hiszen mesedélutánunkra nagyon sokan kíváncsiak voltak. Jöttek a szülők, nagyszülők, akiknek köszönet jár, hogy ünneplőbe öltöztették a gyermeküket, unokájukat és elkísérték őket, hogy megnézzék azt a produkciót, amivel a gyerekek hetek óta készültek. Elsőként az óvodásokat láthattuk a kecskegidák és a farkas című mesében. Azt hiszem tökéletes választás volt óvónőink, Pataki Márta és Hajdu Tímea részéről, hiszen az idén sok volt a nagycsoportos gyermek, de ebben a darabban mindenkinek jutott szerep. Szalai Martin a félelmetes farkast alakította, míg Németh Júlia a kiskecskékéért aggódó kecske mamát. A legkisebb kecske, Gidili bőrbe Homlok Anna, a legnagyobbba, Midiliébe Kálmán Eszter bújt. A többi kiskecske szerepében Möröcz Natáliát, Németh Eriket, Péntes Pétert, Imre Szabolcsot és Németh Krisztofert láthatta a közönség.

Ezután egyéni mesemondók következtek. Sebesi Emőke a kertészről és fiairól mesélt, Németh Gergő a cinege cipőjéről.

Pécz Patrik Csóri Sándor Csodakutya című meséjét mondta el.

A meséket megszakítva a Gyermekek Citerazenekar tagjai, Bősze Mónika, Gróf Annamária és Kéthelyi Nóra előadásában gyermekdalokat hallhattunk.

A citerások után Péntes Hanna a legokosabb nyúlról mesélt, aki polgármester szeretett volna lenni. Kéthelyi Nóra előadásában a kék pékről hallhattunk, majd Jeczó Virág csalimesét mondott. Vörös Virág előadásában a nagy barna kutya igaz történetét ismerhettük meg. Farkas Bettina József Attila Mama című versét szavalta el, majd Bősze Leticia a teknős és a nyúl futóversenyéről mondott mesét.

A délután befejezéséként Bősze Mónikától a róka és a hold meséjét ismerhettük meg Romhányi József variációi szerint.

A nagy izgalom után terített asztal várta a mesemondókat a nagyklubban. Öröm volt ránézni a sok vidám, jókedvű gyerekekre, amint a finom tortákból falatozgattak. Reméljük, hogy nem a mesetanulás nehézségei maradtak meg emlékezetükben, hanem az a közösségi élmény öröme, amit ez a délután adott nekik, s jövőre ismét találkozunk majd mindannyiunkkal a színpadon.

Gróf Lászlóné

Az élet óvodája

„Az a feladatunk, hogy a gyermek környezetében olyan hatást fejtünk ki, hogy egészen a gondolatokba és érzületekbe menően a jót, az igazat, a szépet és a bölcsét utánozó lényé lehessen.” - tartja Rudolf Steiner.

Az ilyen környezet alatt nem csupán az otthoni, családi környezetet értjük, hanem ebbe a kategóriába tartozik bele az óvoda is. A gyermek életében az első olyan intézet, ahol egy nagy közösség tagjaként kell megállnia a helyét. Ahol feladatokat kell végrehajtania, szabályoknak kell megfelelnie, mindezt játszva. Itt köti meg élete, talán első barátságát, itt válik először egy csoport tagjává, és itt tanulja meg, mit is jelent alkalmazkodni a másikkal. Az életre nevelés első állomása.

A cikk készítése során, Pataki Mártával, a Sitkei Óvoda, vezető óvónőjével beszélgettem. Beszélgetésünk központi témája, nem konkrétan a Sitkei Óvoda története volt, hanem az óvoda jelentősége. Elmondta, hogy nevelésének egyik fő célja, a gyermek ne csupán értelmileg, hanem érzelmileg is készüljön fel az iskolás évekre. Ne riadjon meg az előtte álló feladatoktól, bármilyen környezetbe is kerül, érezze; „Nekem itt helyem van!” Az idő előrehaladtával a gyerekek egyre önállóbbak lesznek, jól mutatja ezt az is, hogy 'panaszkodni' főként a kicsik, esetenként a középsősök mennek, a nagyok már próbálják önállóan elsimítani a konfliktusokat. Természetesen erre is meg kell tanítani a gyereket, hogy a nézeteltéréseit pozitívan rendezze el. Ebből a nevelési elvből fakadóan, az óvodában kevés a verekedés, a gyerekek megtanulták elfogadni a másikat.

Érkezésemet a gyerekek nagy örömmel fogadták, rendkívül érdeklődők és nyitottak voltak. Felszabadultak voltak és nem riadtak meg egy idegen érkezésétől. Márti néni elmesélte, hogy ezek a gyerekek bátran és bármikor kiállnak bárki elé. Több rendezvényen mi magunk is láthattuk a sitkei óvodások előadását. Lelkesen várnak egy-egy előadást, hiszen ez egy megmérettetés is számukra. Mondhatnánk úgy is sikerélmény. A színpadról lejöve büszkeség tölti el, bizonyított magának, egyfajta önigazolás ment végbe; „Erre képes vagyok” és megélheti azt az állapotot, mikor a szülő büszke rá. Egy ilyen előadás során, nem érheti kudarc, hiszen az óvónők végig ott állnak mögöttük, ha kell súgnak, segítenek. Ebből fakadóan a gyermek nem lesz visszafogott.

Az utóbbi években az előadások témája valamilyen jelenet. A dramaturgiai játékokat a gyerekek nagyon élvezik, olyannyira

hogy az előadás során fegyelmezni sem kell őket, mert leköti őket a műsor.

Egy gyermek fejlődésében nagyon nagy szerepe van a ritmusnak; Márti néni úgy definiálta: „amire meg kell mozdulni együtt”, ezért egy előadás során az óvodások előszeretettel táncolnak, sőt van, hogy ők kérik, műsoruk tartalmazzon valamilyen táncot.

A egyes csoportok kialakítása az óvodában nagyon hasznos a gyermek személyiségfejlesztésében. A legkisebbek, a kiscsoportok, az óvoda

Pataki Márta óvónő a gyermekekkel

dába bekeverülve megtanulják, hogy mindenkire alkalmazkodniuk kell. A 'középsős' kifejezés nagyon találó, hiszen a gyermek már nem sorolható a legkisebbek közé, de még mindig elvárás vele szemben az alkalmazkodás, hiszen nem ő a legnagyobb. A legnagyobbak, a nagycsoportosok, akik státusza nem annyit jelent, hogy mindent megtehet, és mindenki hozzá alkalmazkodik, sokkal inkább jelenti azt, hogy megnőnek vele szemben az elvárások, segítenie kell a kicsiknek.

Szerencsére nagyon sok óvodás családja veszi át az intézmény nevelési érdekeit. Márti néni szerint „Az a szabad ember, aki ismeri saját korlátait”. A gyerekek megismerik az óvodában saját képességeiket, meg tanulnak alkalmazkodni bizonyos szabályokhoz, és annyira beleivódik ez a személyiségükbe, hogy az óvodából kilépve, otthon is érvényesítik ezeket.

Az évek során a gyerekek és az óvónők között szoros érzelmi kapcsolat alakult ki. A kapcsolattartás tehát a már általános iskolás, középiskolás, vagy felsőoktatásban tanuló gyerekekkel alapvető. Hiába mentek el, hiába nőttek fel, tudják, hogy mi a szabály. Véleményem szerint a szabály nem megfelelő kifejezés, én úgy nevezném értékrend. Tehát sok más egykori sitkei óvodás, köztük jó magam is, értékrendet kaptunk, és segítséget, hogy könnyebben járjunk végig az élet rögzös útjait. Ezúton köszönjük a Sitkei Óvoda immáron 20 éve tartó sikeres munkáját!

Vörös Zsófia

Vidám gyermeknap

Hétára sütött a nap május 29-én délután. Így is volt rendjén, hiszen gyermeknap volt, és programjaink nagy részét a szabadba terveztük. Nagy izgalommal vártuk a lurkókat, de sajnos a három órai időpont úgy látszik egy kicsit korainak bizonyult, mert a „Bálnából” elejére csak kevesen értek ide. Pedig Ecsedi Erzsébet, a zalaegerszegi színház művésze társával interaktív műsorukban mindent megtettek, hogy a közönség jól érezze magát. Aztán oldódott a hangulat, a nézőtér is egyre többen lettek. Azt mondják, minden jó, ha a vége jó. Végül is a sok-sok vidám verssel és énekkel megalapozták a bohócnak öltözött művészek a hangulatot a nap hátralévő részére. Ha gyermeknap, akkor az arcfestés nem maradhat el. Így történt ez az idén is. Nagyon hálásak vagyunk Lőrincz Zsófiának, aki ismét eljött hozzánk Vásárosmiskéről, és órákon keresztül megállás nélkül teljesítette a gyerekek különböző kívánságait, így kerülve ki keze alól pillangók, vámpírok, tigrisek, s még ki tudja hányféle csodabogár.

Közben tréfás vetélkedők várták a gyerekeket: pudingetetés bekötött szemmel, lekvároskenyér-evő, cseresznyemag-köppő verseny. S persze az ügyességi feladatok sem maradhettek el, ki tudja a legtöbb farkat összeszedni, s ki tudja megvédeni a saját bokájára kötött lufit úgy, hogy közben a többiekét kidurantsa. Aki nem nevezett be a versenyekbe, az lufit hajtogathatott, röplabdázhatott, focizhatott. A végéről pedig hogy is hiányozhatott volna a kötélhúzó verseny. A versenyek győzteseire mindig várt egy-egy kis édesség, s volt elég üdítő is, mindenki olthatta szomját. Szponzoraink jóvoltából még egy jégkrém is jutott távozó gyerekeknek, akiknek reméljük sikerült egy vidám délutánt szerezniük május utolsó vasárnapján.

Gróf Lászlóné

A kopjafa története

Úgy harminc évvel ezelőtt egy fiatal férfi és egy kislány járt az erdőt. Hallgatták a fák suhogását, a zizegő leveleket, gyönyörködtek a lombok közt átszűrődő napsugarakban. Muzsikált a csend, messziről talán kakukk szólt. Lépéseik alatt recscent az ág, zörgött a csalt. A bokrok alatt gombák mosolyogtak rájuk.

Egyszer csak a kislány megállt. Egy kis tölgyfa csemete mosolygott rá a hatalmas fák alól. Kicsi volt, de büszkén állt ott, mint aki többet akar annál, hogy egyszerűen naggyá nőjön. Talán Andersen fenyőfájának sorsára vágyott; felragyogni, valami felejthetetlennek részese lenni, túlélni nemcsak a mát és a holnapot, hanem kicsit része lenni az örökkévalóságnak is.

A kislány és a fácska összemosolyogtak. Akkor a kislány megszólalt:

- Apa, vigyük haza!

S a kis fácska elindult az ismeretlenbe, mint a szegény ember legkisebb fia, hogy egykor beteljesíthesse a ráváró feladatot.

Új otthonra talált. Egy udvaron ültették el, s óvó karok vigyázták napjait, míg akkorára nem nőtt, hogy vigyázni tudott magára. Megbarátkozott az új világgal. Ahogy múltak az évek, úgy lett a kis fácskából sudár tölgy, aki egy család életének, minden örömének és szomorúságának, munkájának és pihenésének társa lett. Árnyékában folyt a minden-

napi élet, nőtt fel a kislány és múltak észrevétlenül az évek egy asszony és egy férfi felett.

*Kondics László tanár síremléke
a sitkei temetőben*

Szentanúja volt annak, amint alatta szobrok, eszközök, tárgyak formálódtak, csattogott a fejsze, szaladt a véső; a művész álmai testet öltöttek; az életetlenbe életet lehelt az égből sugárzó szikra. Tanúja volt csendes délutá-

noknak, amikor a nap úgy szűrődött át a lombajain, mint hajdan az erő óriásain; látta a vidám poharazgatásokat, a komoly beszélgetéseket, az álmodó este-tet, amikor halkan sírt fel a hegedű hangja; látta a boldog családot együtt, mindezt, ami szép, ami jó, amit szeretetnek neveznek. Istenem! Milyen szomorú, hogy legtöbbször nem is vesszük észre, hogy most boldogok vagyunk, hogy meg kellene állítani a percet, órát, napot: maradj velünk!

Az élet múlt, múlt, esztendő fordultak esztendő után, a síma arcokra ráncok lopakodtak, s ha az álmok fogytak, a valóság teremtett új álmokat.

S a tölgyfában ott szunnyadt a jövő. Ahogy a márványtömbben alszik az alkotás, úgy rajzolódik ki a sudár törzsből valami látomás. „Ebből készítem majd el a kopjafámat. Majd egyszer, sokára, mikor mindketten már pihenni vágyunk. Velünk jön, hogy őrt álljon felettünk. Majd egyszer. Amikor majd együtt megyünk.”

A férfinak mégis előre kellett menni.

A kis csemete részese akart lenni az örökkévalóságnak. Ma itt hirdeti a múlthatatlant; az embert, aki élt, alkotott, szeretett; aki addig örökkévaló, amíg kibetűzik a nevét, amíg emlékeznek rá, amíg szívében őrzi valaki most és mindörökké.

Ács László

(Kondics László osztálytársa)

Elballagtak

*„Megyek és jön helyettem más.
Csak ennyi hát?*

*Akárha vékony lába tűnő csillagát
a hóban ittfeledné egy madár...”*

(Radnóti Miklós)

Jelentős állomáshoz érkezett hat sitkei diák. Egy szép májusi hétvégén búcsút intett iskolájának, búcsúzott tanáraitól,

diáktársaitól és a felhőtlen diákévektől. Gaál Attila, Gaál Tamás, Horváth Eszter, Pongrácz Jenő, Pongrácz Patrícia és Rajki Georgina sikeres vizsgákat követően befejezi középiskolai tanulmányait. Valami új kezdődik az életükben. Lesz, aki továbbtanul, de lesz olyan is, aki a dolgos hétköznapiakat választja.

Valamennyiüknek sok sikert kívánunk a vizsgákhoz és a további életükhöz!

Czupor Györgyné

Gaál Tamás

Gaál Attila

Pongrácz Patrícia

Rajki Georgina

Horváth Eszter

Sitkei születésű papok, szerzetesek, szerzetesnők VII.

A Fülöp-család Kissitkén a 18-19. század fordulójától már biztosan a 13-as szám alatt élt, amely ma talán megegyezik a József Attila utca 13-mal.

Itt született 1822-ben Fülöp István Pornóapáti /Pernau/ egykori plébánosa, akinek rövid életpályáját a SITKEI HÍREK előző számában ismerhettük meg. Majd miután a szülői ház az ő legidősebb bátyjára, az 1813-ban született Józsefit szállt, ő is itt alapított családot Varga Erzsébettel kötött házasságából. Tíz gyermekük közül (7 fiú, 3 leány) a kilencedik, Antal követte nagybátyja példáját az egyházi pályán.

FÜLÖP ANTAL 1852. október 23-án született. Ikertestvére, János még aznap, két másik testvére - Katalin és Alajos pedig - szintén csecsemőkorukban haltak meg. Legidősebb bátyja, József is - mint az 5. (Radczyk) Huszárezred katonája - fiatalon hunyt el 1865-ben.

Antal bizonyára pap nagybátyja protekciójával kerülhetett be a premontreiek által vezetett szombathelyi Királyi Katolikus Gimnasiumba, ahol többek között osztálytársa volt a rév-komáromi (ma: Komarno, SK) születésű König (1887-től Király) Pál későbbi főhercegi templomi (ma: Eena IjpxealBela Crkva, SRB) főgimnáziumi igazgató, tankegyházi, archeológus, a szombathelyi számtiszt lett Biácsy Lajos, és a jáki származású, majdani egyházasszecsődi (ma: Magyarszecsőd) plébános, Hozbor János is.

1870-ben letett érettségi vizsgája alkalmával „választott szaktanulmány”-ként az „orvosi”-t jelölte meg, mely akkori érdeklődési köréről árulkodva egyben magyarázatot is ad arra, hogy később - 1891-ben - a Magyar Természettudományi Társulat rendes tagjává választották.

Az, hogy mindezek után miért mégis a papi pályát választotta, és miért a Veszprémi, és nem a Szombathelyi Egyházmegye kispapjai közé jelentkezett 1872-ben, behatóbb kutatást igényelne, de tény, hogy teológiai tanulmányait Veszprémben végezte, és ott is szentelték pappá 1876. július 26-án.

Ezután előbb Zalaszegváron, majd Gyulakeszin és Lesencetomajon volt káplán. 1881-ben Somogyba helyezték, ahol először ismét káplán, majd három év múlva a Református Gimnázium és

Fülöp Antal sírja a zalakoppányi temetőben

Tanítóképző Intézet katolikus hallgatójának lett a hittanára Csurgón.

Innen került 1886-ban első plébánosi állomáshelyére az akkor Veszprém vármegyei, ma Komárom-Esztergom megyéhez tartozó Súr községbe.

1924-ben írt visszaemlékezései szerint: 1897-től 1911-ig előbb a cseszneki, majd már, mint esperes, a zirci kerület tanfelügyelőjeként is működött, miután azonban 1910-ben a sári plébániát a bakonyszombathelyi esperesi kerülethez csatolták, a tényleges esperesi hivatalt alól felmentették, és mint tiszteletbeli esperes szerepelt.

Ez utóbbi intézkedés is közrejátszott abban, hogy fél év múlva lemondott a sári plébániáról, mire Hornburgi báró Hornig Károly bíboros, veszprémi püspök 1911. februárjában Zalakoppányra (1984 óta Zalaszentgróthoz csatolva) helyezte.

Mindemellett „sári híveitől nehéz szívvel, mély szomorúsággal vált el, és bár Zalakoppányba is jó reménnyel, kedvvel és bizalommal foglalta el új plébániáját - tetszett neki a vidék, a község s az is, hogy a nép tiszta színmagyar s mind római katolikus vallású —, de Súr után, ahol a nép igen szerette és megsíratta, mégis idegennek érezte ott magát. Soha nem tudott igazán megszokni, a hívekkel úgy szólván egybe forni, és azt is tapasztalnia kellett, hogy a nép sem tanú-

sít iránta kellő bizalmat, ragaszkodást. Évről-évre mindinkább arról győződött meg, hogy a zalakoppányi nép nevelése, művelése igen el volt hanyagolva vagy rossz irányban vezetve. ”

Emlékirataiban igen negatívan fogalmaz a zalakoppányi és általában az akkori országos állapotokkal kapcsolatban. Részletesen kifejti a Tanácsköztársaság időszakáról való véleményét, hosszan ecseteli az óriási drágulások miatti nehéz anyagi helyzetét, de elsősorban a Világháború alatt tapasztalt benyomásait.

Végül keserű szájjal zárja sorait: „...általános s rövid vonásokban ez a képe, jellemzése a zalakoppányi népnek. Tehát nem sok öröme van itt a papnak...”

Kötelességeit azonban még ilyen körülmények között is igyekezett teljesíteni: 1922-ben rendbe hozatta a zalakoppányi templomot és fásíttatta a templomkertet, valamint ő szervezte meg a faluban a Hangya Szövetkezetet. A plébánia birtokát 2 hold szőlővel gyarapította, amelynek egy részét saját költségén ültette be.

Kéziratban fennmaradt műve: A Magyar Egyház története a hitújítástól korunkig.

1929. január 8-án gyóntatni indult a szőlőhegybe. Útközben szélhűtés által érte a hirtelen halál. A zalakoppányi temetőben maig egy egyszerű fa sírkereszt őrökdi a nyughelye fölött...

A sitkei anyakönyvek szerint legelőször még kispapként végzett egy temetési szertartást 1873-ban, majd már sári plébánosként 1896-ban Simonyiban.

Valamint 1876-ban, 1882-ben és 1889-ben keresztelt meg szülőfalujában egy-egy kisgyermeket.

Inzsöl Richárd plébános

Ismét szerepeltek sitkei gyerekek a Sárvári Városi Kulturális Seregszemlén.

Bösze Leticia mesemondását a zsűri arany minősítéssel jutalmazta.

Györgyi Zsófia ének szóló kategóriában bronz, a gyermek citerazenekar tagjai (Gróf Annamária, Kéthelyi Nóra, Bösze Mónika) hangszeres csoport kategóriában ezüst minősítést kaptak.

Gróf Lászlóné

Valaha volt

*Képünkön Saly Józsefné, Kiss Károlyné
(Saly Rózsa) Kiss Károly Kiss Rózsa
Kiss Éva (Kajtár Ferencné) látható*

Mesék: egy valaha volt kislány életéről, egy valaha volt faluról, egy valaha volt világról. Hallgatom; egy 83 éves asszony mondja. Sokadjára, szinte ugyanazokkal a szavakkal, de mindig más ízzel. A hangsúlyok mögött öröm, elsírt, és el nem sírt könnyek, az elmúlás megmászhatatlansága. Amit mond mára történelem, üvegkalitkába zárt emlékek sora, melybe csak rajta keresztül láthatok be. Ez az asszony a nagymamám, született Kiss Éva, a Salyék meg a Kiss Miklós unokája - ahogy akkoriban mondhatták.

Gyerekkori emlékei Nagysitkéhez kötődnek, a mai Petőfi S. u. 5. alatti házhoz, hiszen ide született negyedik, legkisebb gyerekként. Amikor a „Főszeg”-ről, azaz a Petőfi utca vidékéről mesél, ennek a valaha volt kislánynak a huncut mosolya ül szája szegletébe, és arcán előbújnak a „gödröcskék”. Ugyanazok a „gödröcskék” melyeket még ma is őriz egy megsárgult fénykép, melyet még tíz éves korában készíthettek róla, mikor a faluban járt a fényképész, ami akkor nem mindennapos dolog volt.

A „domb” életét mint az idilli falusi életet festi elém: mindenki mindenkit ismert, a szomszédok jóban voltak, s az utca mint egy nagy család élte a munkával telő köznapokat, melyekbe az ünnepek hoztak újra és újra megújulást. A „Szedresben” szabadjára engedett zsi-bongó gyerekhad: játékaik fogócska,

bújócska s ehhez hasonlók, hiszen egyebük nem nagyon volt. Nagyanyámnak például egyetlen „vagyon” egy baba volt, aminek ő varrta a ruháját. De a babázást gyakorolhatták eleget „igazi csecsemőkön”, hiszen sok gyerek született akkoriban, s az idősebb lányok vigyáztak kistestvéreikre, míg édesanyjuk tette a házkörüli munkákat: főzött, kenyeret sütött, a padlót súrolta, kapált a földiken, szalmazsákot húzott, vagy éppen meszelt; apjuk meg a földön dolgozott, vagy az állatokat gondozta. Más világ volt: a legtöbben a földből éltek, vagy kisiparosként keresték meg a betevőt. Az élelmiszert többnyire maguk állították elő, s a boltban legtöbben csak cukrot, ecetet, gombot, cernát, ruhaneműt, edényt vettek.

Az időt is máshogy mérték: nem órához, hanem a haranghoz igazodtak. Ha a déli harangszót hallották, a földiken dolgozók elkezdtek mondani „Az Úr angyalát...”, a gyerekek meg futottak haza a játékból ebédelni. Nagyanyámnak ugyanígy az esti harangszó jelentette a hazatérés idejét. Náluk az volt a szokás, hogy az unokák a nagymama köré tértek csuhé lábtörlőkre (hiszen földes padló volt), úgy mondták az esti imát, „Az Úr angyalát”, a Tízparancsot, majd imádkoztak „az úton, vízen járókért, s mindazokért, akik minket szeretnek vagy gyűlölnék”.

De nem csak nálunk hatotta át a mindennapokat a vallás, hanem az iskolai időbeosztást is meghatározta: minden nap fél hétkor gyülekeztek az iskola előtt, innen mentek együtt misére, majd nyolc órától kezdődhetett a tanítás, amely délig tartott. aztán az otthoni ebéd után folytatódhatott délután. A katolikus iskolában két épületben folyt a tanítás: az elemi osztályok az új épületben (földszinten a harmadik, negyedik, az emeleten az első és második), míg a régi épületben az ötödik és hatodik osztályok voltak. A legfiatalabbakat Elvira kisasszony tanította a betűvetésre, majd Werner Lajos igazgatóhoz, végül a Kovács tanítóhoz kerültek. S mivel két osztályra jutott egy tanár, ezért még az egyikkel foglalkozott, addig a másik

írásos feladatokat oldott. Kézimunkázni az igazgató felesége tanította a lányokat. Ha valaki németet is akart tanulni, elemi után mehetett polgáriba Sárvárra. A városba való bejutás azonban - főleg télen - elég küzdelmes volt, hiszen a régi vasútállomásra kellett minden reggel elgyalogolni, s akkor még az út is csak köves makadám-út volt. Az iskola időbeosztása hasonló volt a maihoz, Nagyanyám hosszú téli és tavaszi szünetekre emlékszik, s akkoriban is rendeztek iskolai ünnepségeket március 15-én, október 6-án, de június 4-én Trianonról, és május utolsó vasárnapján a hőskről is megemlékeztek mind a katolikusok, mind az evangélikusok. Persze mindkét iskolában ott volt a versengés: ki szerepel jobban a falu előtt, hiszen ekkor a falubeliek is összegyűltek. Nemcsak ezek a megemlékezések, hanem a vallásos ünnepek is nagyobb jelentőséggel bírtak, s a vasárnapok valóban munkaszünetet, az Úr napját jelentették. A templom tele volt hívőkkel, a gyerekek a korlátnál álltak: baloldalt a lányok, jobboldalt a fiúk. Mamám elrövedve emlékszik, milyen szép is volt a feltámadási körmenet: egészen a domb aljáig vonult az ünnepelőbe öltözött sereg, az ablakok

*Kiss Éva a régi Saly ház udvarán.
(Itt működött a posta.) A kép 1940-ben készült.*

gyertyákkal és virággal díszítve, s mire a templomba értek, mindenki úgy érezhette „valóban feltámadott”...

Mikor Mama mesél, a szavak által egy másik világ elevenedik meg: valaha volt sorsok, hogy a múlt ne kronológia, ne üvegkalitkába zárt történelem, hanem átélhető valóság lehessen. De az átélés kevés, legyen a múlt példa, legyen kódarab a zsebünkben, hogy tudjuk: nekünk a leendő „valaha volt” itt és most van.

Bedi Katalin

Visszapergetett évek

Láng Gabriella

A véletlen szerencsének köszönhetően, 2010. augusztus 22-én, Budapesten találkoztam Láng Gabriellával.

Előzetesen már olvastam a „Visszapergetett évek” című könyvének első kötetét.

Írásom apropóját az adta, hogy Gabika emlékiratában többször is említ Vas megyei helységeket, így Sitkét is.

A család a háborús idők egy részét itt vészelte át.

Reményeim szerint élhet még valaki a faluban, aki emlékszik a családra, és további információkkal szolgálhat.

Az édesanya Zundel Ella szombathelyi születésű leány volt. Később a család Sopronba költözött. Itt kötötte össze életét Láng Lajos erdőmérnökkel.

Az édesapa Csákvárról kapott állást, 1924-től élt itt a család, 7 év vértesszolgálati megszakítással, egészen a háborúig.

A család gyermekei: Gabriella 1926, Lajos 1930, Zoltán 1934, Erika 1948-ban születtek. Gabika életében a boldog, gondtalan gyermekévek és az érettségi vizsga letétele után elérkezett 1944 decembere.

- Mi történt akkor?

Már az őszi folyamán sokat hallgattuk a rádióban a híreket. Mikor lesz megint légiriadó, hol bombáznak, hol a frontvonal? Később már tompa ágyúdörgecs is hallhatóak voltak.

Így érkezett el 1944. december tizenharmadika.

Szerda, kora reggel volt, esett a havas eső. Egy nyitott német teherautó tetején ülve indultunk el Csákvárról Schneider Jenőék sugallatára. Schneiderné, szü-

letett Ludván Katalin, sitkei testvéréhez készült, gondolták nekünk is jó lesz ott. Apu a lakásban maradt a front elől Csákvárra menekült rokonsággal.

A fejér megyei Csákvárról hosszú út vezet Sitkére

- Hol szálltatok meg éjszakára?

Rábapatonán egy falusi házban, ahol a szobában németek laktak, mi meg a fűtetlen konyhában, deszkák közé rakott szalmán éjszakáztunk.

- Mi volt a következő állomásotok?

Valamikor dél körül érkezünk Sárvárra. Sárvárról az autó nem vihetett bennünk tovább. Schneiderné valami módon innét üzent Nagysitkére öccsének Ludván János tanítónak, hogy valami alkalmatosságot küldjön értünk. Így a délután folyamán átmenetileg révbe is értünk.

- Hogyan alakult tovább a sorsotok?

Ott kezdődött, hogy másnap vettem észre, hogy a bőröndöm nem érkezett meg, lehet, hogy már Rábapatonán megtetszett valakinek.

Csak addig vettük igénybe Ludvánék vendégszeretétét, amíg egy kiadó szobát nem találtunk a faluban. Azt még meg kell említenem, hogy Ludvánéknál lakott Kerecsendi Kiss Marci író is.

- Mire emlékszel az új otthonotokból?

Ez a földes, gerendás mennyezetű szoba Ódoréknál volt. Két ágy volt elhelyezve egymás mellett, a végében dívánnyal. A szobában volt még egy tűzhely és egy dobkályha is.

Minden évben, mikor leesik az első hó, megjelenik előttem Ódorék szekrényajtaja, melyben emlékszem az volt bejegyezve, hogy 1934. október 7-én esett le az első hó.

Egy nyolc év körüli kislányra emlékszem a családban, akit Esztinek hívtak.

*Érdeklődéseim alapján ez a szoba Ódor Imréék házában volt. A családnak volt még egy Karcsi nevű fia is.

- Hogy telt itt az élet?

Nem is tudom hogyan, de jól megvoltunk. Ott tanultam meg horgolni. Anyu egy rózsaszín ágykabátot fejtett fel, abból lett számomra egy pulóver.

- December volt, közeledett a karácsony. Ezt hogy éltétek meg?

Csákvárról egy szekér tűzifa érkezett, és a legcsodálatosabb, hogy csomagolatlanul a szarvasbőr kabátom, a zsebemben 100 pengővel. Érkezett még egy szétnyitható cső rekamié is.

A fuvaros nem tudom hova lett, de a kocsit és a lovakat otthagyták nekünk. Az utolsó éjjel, mielőtt Nagysitkét elhagy-

tuk, az egyik lovunk elpusztult.

A fenyőfa, amit apu küldött az út során eltűnt. Oda jutottunk, hogy a karácsonyt egy cserép földbe dugott fenyőág jelentette a családnak.

Anyu a négy éves Erivel átsétált Kis-sitkére a kertészkerthbe, és ott kért egy fenyőágot.

* E sorok írója szeretném azt hinni, hogy Kiss Károly nagyapám adta a fenyőágot, hisz abban az időben ő volt az uradalmi kertész. Ezt már soha nem fogjuk pontosan megtudni.

- Hogyan illeszkedtetek be a falu életébe?

A 10 éves Zoli mindjárt szerzett magának egy havert valamilyen Elek (Lexi) hentes személyében, aki katona volt, de civilben a Brauch cégnél dolgozott Pesten. Néha vendégségbe is jártunk, de mi ezt a körülmények miatt nem tudtuk viszonzni.

- Milyen jelentősebb esemény történt sitkei tartózkodásotok alatt?

Egyszer Ludvánékkal átsétáltunk a szomszéd faluba, Nagysimonyiba Keke nénihez. Eseménynek számított ez is a nagy sivárságban. Lali akkor volt 14 éves, ő közmunkában havat lapátolt. Engem is behívtak a Közmunka Bizottság elé. Szerencsére volt köztük valaki, aki ismerte aput, s így lehetőséget adtak orvosi igazolás beszerzésére, ami mentesített a közmunkára való kötelezettség alól.

- Hol volt ez a Közmunka Bizottság?

Arra tudok csak visszaemlékezni, hogy egy sok lépcsős ház volt.

* Ez Pajor Benedek háza, aki erdész volt. Valószínűsíthető az ismeretség az édesapával.

- Más közeli falvakban is jártatok?

6-7 km-t gyalogoltunk Sárvárra a Rába töltés mellett az igazolás beszerzéséért, de szerencsésen eljutottunk a rendelőbe.

- Ti Lalival, a 18- és 14 évetekkel intéztétek a családi ügyeket?

Igen, március 15-én ismét Sárvárra kellett bemennünk ügyintézés miatt. Gyönyörű tiszta kék ég, ragyogó napsütés volt, s míg mi az országutat rőtük, felettünk megjelentek a bombázó gépek. A Rába hídon már nem lehetett átmenni, mi az árokba a havas földre lapultunk. Valahogy mégis célt értünk.

Ezek a gépek bombázták aznap Sopront és tüntették el a föld színéről a soproni nagyszülői házat.

- Hogy értetek haza Sárvárról?

Visszapergetett évek

(Folytatás a 9. oldalról)

Valahogy szerencsésen sikerült hazajárni, de utolsó élményként még egy lemaradó gép vaktában elhullatott robbanását átélhettük.

Arra mindketten egyformán emlékszünk, hogy Anyu nagy aggodalmak közepette forgácsfánkka várt bennünket.

- A falu képéből milyen emlékek maradtak meg benned és kire emlékszel?

Ludvánékkal szemben laktak Beretvás néniék. Tőlünk menet, a főter – ahol a templom is állt, ahova misére jártunk – előtti kanyarban laktak Gennersichék.

Volt a faluban egy német tiszt, Rudolf Schneider, aki ismerkedni akart velem és a magyarul beszélő Lajos nevű csicskájával íratott levelet. Szerencsére hamarosan továbbmentek.

Emlékszem még arra is, hogy a csarokkal szemben volt az üzlet.

- Volt-e ez alatt a három hónap alatt valami kapcsolat a családdal, az ismerősökkel?

Egy napon, nagy meglepetésünkre, katonai autóval Apu érkezett, de csak egy éjszakát töltött velünk és vitte tovább az autót. Így megint nyitott maradt a kérdés, találkozunk-e még és mikor?

Ottlétünk alatt meglátogatott bennünket egy Szegedi nevű katonatiszt ismerősünk is.

Mindenesetre azokban a nehéz időkben jól esett az embernek egy baráti látogatás. Egy napon levél érkezett Kálnayéktól, hogy jönnek és visznek magukhoz Nyírádra.

Ez azonban már egy másik történet.

- Mikor hagytátok el Nagysitkét?

1945. március kb. 18-án volt a búcsúzás napja.

- Volt-e a továbbiakban valami kapcsolatotok Ludvánékkal, Ódorékkal, illetve Sitkével?

Nem, többet semmi kapcsolatunk nem maradt fenn a családokkal és Sitkével sem.

A Láng család életéből ez a sitkei mozzanat is példa arra, hogy az értelmetlen háború hogy tette családok millióit nincstelenné, földönfutóvá.

Szerencsére az ő életüket nem követelte az a világegés és nagy erőfeszítések árán újra tudták kezdeni az ÉLET-et.

Köszönöm, hogy megosztottad emlékeidet a „Sitkei Hírek” olvasóival.

Jó egészséget és hosszú, boldog életet kívánok **Könczöl Lászlóné Kiss Magdolna**

* a szerző megjegyzései

50 éves osztálytalálkozó

A sitkei Állami Általános Iskolában az 1960-61-es tanévet 25-en fejeztük be.

Visszagondolva, ahogy közeledett az 50 éves évforduló egyre inkább érelődött az elhatározás bennem, hogy találkoznunk kell. Telefonok, levelezés, személyes megkeresés... Mindenki lelkesedett, de voltak, akik saját vagy társuk egészségügyi problémái miatt a részvételt nem tudták vállalni.

Osztálykép 1961-ből

Május 28-án a sitkei Kastélyban / egykori iskolánkban / 10 volt osztálytársam és a házastársaik jelentek meg. A találkozás percei felejthetetlenek voltak. 6 osztálytársunk sajnos már végleg nem tudott köztünk lenni. Ihász János, Kiss Erzsébet, Kovács József, Martonfalvi József, Réti László, Vass Ferenc. Emlékeztükre gyertyát gyújtottunk és virágot vittünk a sírjukra.

Örömeinkre szolgált, hogy Földesi Kati járókerettel is eljött.

Nagy érdeklődéssel hallgattuk az életutakról szóló történeteket és nézegettük a családi fotókat. Az emlékek tornyosultak. Szeretettel, hálával emlékeztünk meg tanítóinkról, tanárainkról, akik nagy türelemmel tanítottak és neveltek bennünket azokban a nehéz időkben. Tiszteletünket pár szál virággal róttuk le a temetőben.

Első osztályban Ludván János tanította a betűvetést számunkra.

A 2.3. osztályban Pogány Elvira szigorúan kérte számon a leckét, a 4. osztályban Baranyai Lászlóné tanított.

Felső tagozatban már szaktanárok tanítottak. Lukács Lajos tör-

Az 50 éves osztálytalálkozó résztvevői: Salavecz Jenő, Samu Zsuzsanna, Kondics Katalin, Kondics Márta, Major Márta, Fider Mária, Ódor Irén, Kiss Imre, Nagy Tibor, Földesi Katalin

ténelmet, Nagy Jenő számtant, kémiát, Lenti János magyar nyelv és irodalmat, Kovács László fizikát, Baranyai László testnevelést, Lábodi Zoltán éneket, Lábodi Zoltánné földrajzot, Nagy Lóránt növény és állattant, egészségtant, Nagy Lórántné rajzot, Dr. Göndöcs László plébános úr hit és erkölcsant.

A sitkei iskola abban az időben első között volt a megyei rangsorban. Jól felszerelt tornaterem, fizika, kémia szertár állt a tanulók rendelkezésére. Énekkar, zenekar működött. Minden évben megrendezték a tornaünnepélyt, Madarak és Fák napját. Emlékezetes kirándulások voltak a Szajki tavaknál, Somlón, Sümegen, Szombathelyen, Badacsonyan.

A találkozáson az elfogyasztott ebéd után felsétáltunk a kápolnához. Itt is előjöttek a gyermekkori élmények. Ezt az örömteli találkozást a Hercseg hegyen Kondics Katikénál fejeztük be. Katiék munkájukkal példamutatóan viszik tovább a szüleik örökségét.

A sok-sok emlék szorosabban fűzött bennünket. Egyöntetű vélemény. addig találkozunk, amíg lehet.

„Amint fogy a jövőendő, egyre-egyre drágább lesz a múlt”

/ Babits Mihály/

Donáthné Samu Zsuzsanna

Közyűlést tartott az egyesület

Az egyesületnek törvény írja elő, hogy évente, legkésőbb május 31-ig közgyűlést kell tartani, ahol az elnökség beszámol a tagságnak az elműlt évben végzett munkáról. Ennek a köteleességének tett eleget a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület április 29-én, mikor a művelődési házban megtartotta közgyűlését.

Az első napirendi pontban az egyesület elnökének, Kovács Ferencnek a beszámolója hangzott el, melyből megtudhatta a tagság, hogy 2010-ben a Kápolnán nem történt felújítási munka. Az épület kiszáradására vár az elnökség, ezután történhet csak a belső festés, majd a stációfülkék rendbe tétele, a bennük lévő szobrokkal együtt. Az árajánlatok begyűjtése történik jelenleg, az elnökség célja, hogy a 25. jubileumi koncertre elkészüljön a restaurálásuk. A fűlkék mellől alagsóvezéssel a csapadékvíz is el kell vezetni, hogy minél kevesebb vizet szívjanak fel. Ez a módszer már bevált a kápolna épületénél is, érdemes volt a műemlékek felújításában jártas szakemberek tanácsait megfogadni.

Kovács Ferenc ezután csak pár szó erejéig tért ki a 2010 évi koncertre, hiszen az elnökség már a tavalyi évben részletesen beszámolt róla a tagságnak egy taggyűlés keretében. Ezt követően elnök úr a 25. éves jubileumi koncert műsortervét ismertette. 26-án a Pokolgép, az Ismerős Arcok, a Kormorán, a Hooligans, 27-én a Halor, az Avatar, a Deák Bill Blues Band, a Kárpátia, a Lord, és a Karthágó lép fel, 28-án pedig a Savaria Szimfonikus Zenekar és Balázs Ferenc közös műsorát hallhatja a közönség.

Reményét fejezte ki, hogy az idei koncert nagyobb sikerrel zárul, mint az elműlt kettő, amelyek az eső időjárás miatt kevés hasznot hoztak a befektetett munkához képest. Nagy szükség lenne a jó eredményre, mert csak így tud az egyesület a község sportéletéhez, közösségi rendezvényeihez a továbbiakban is anyagi segítséget nyújtani. Pedig ez a támogatás nagyon fontos a Labdarúgó Szakosztálynak ugyanúgy, mint a Teke Szakosztálynak, hiszen az egyesület támogatása nélkül komoly finanszírozási gondjaik lennének. Az egyesület továbbra is támogatja a községben hagyományosnak számító rendezvényeket a jövőben is, évek óta jelentős mértékben járul hozzá az idők napja, a hősök napja, a nyári gyerektábor, a falunap költségeihez, csak úgy, mint a Citerazenekar Cd-jének kiadásához. Jelentős kiadás volt még a vörös iszap károsultjainak támogatása, 500.000 Ft-ot utaltunk át a somlóvásárhelyi önkormányzathoz.

Új kezdeményezése volt egyesület az Adventi koncert, mely a templomban került megrendezésre advent első vasárnapján nagy érdeklődés mellett.

Kovács Ferenc beszámolt az elnökségnek arról a határozatról is, melyben a Kápolnára használati díjakat állapított meg: Természetesen ez alól mentesek a helyi lakosok, de nem kell díjat fizetni akkor sem, ha a rendezvény Egyházközségünkön belül történik.

Elmondta, hogy az elműlt évben határidőre jelent meg a Sitkei Hírek mind a négy száma is az egyesület kiadásában, mely ingyenesen jutott el a község minden háztartásába. Kiemelte, hogy tartalmát tekintve nagyon színvonalas újság, méltán lehetünk rá büszkéek.

Beszámolója végén Kovács Ferenc elnök úr köszönetet mondott a sok társadalmi munkáért, amit a tagság végzett nemcsak a kápolna környékén, hanem a Hősök és Áldozatok parkjában

is. A beszámoló kiegészítéseként Morgós István ügyvezető-elnök-helyettes úr örömmel tájékoztatta a tagságot, hogy a koncert bekerült a Leader program nagyrendezvényei közé, ami előreláthatólag 2 millió forint pályázati támogatást jelent. Ígéretet tett arra, hogy a koncertre a platán fák alá egy pihenő helyet alakít ki padokkal, asztalokkal. Ezután Martonfalvi Miklós pénzügyi-gazdasági ügyintéző ismertette az elműlt évi koncert pénzügyi eredményét. Beszámolt az egyesület vagyoni helyzetéről, mely a csekély bevételt hozó tavalyi koncert, a támogatások és beszerzések ellenére is stabil.

Az Ellenőrző Bizottság tapasztalatait Györgyi János EB elnök távollétében Gróf Gusztávné EB tag ismertette, e szerint a bizottság szabálytalanságot, hiányosságot nem talált a könyvvezetésben. Köszönetét fejezte ki Martonfalvi Miklósnak a pontos, szabályos munkájáért.

Morgós István az egyesület 2011 évi munkatervét ismertette. E napirendi pont keretén belül hívta fel a tagságnak a figyelmét arra az elnökségi döntésre mely szerint a társadalmi munkában történő részvétel hiánya és a tagdíj nem fizetése a tagsági viszony megszüntetését eredményezi.

A munkaterv után a tagság elfogadta az egyesület idei költségvetését is.

Gróf Gusztávné arra kérte a tagságot, hogy oldják meg a 3 napos koncert alatt, hogy a Kápolna meghatározott időpontokban látogatható legyen.

A közgyűlés végén Kovács Ferenc még egyszer megköszönte a tagság munkáját, reményét fejezte ki, hogy az idei jubileumi koncert felejthetetlen lesz községünk életében.

A közgyűlés után a falu lakosainak tiszteletére a Citerazenekar tagjai és barátai a művelődési ház udvarán májusfát állítottak.

Gróf Lászlóné

Kovács Ferenc elnök interjút ad a Sárvári TV munkatársainak

Kitáncoltuk

Úgy tűnik, alig, hogy felállítottuk a májusfát a művelődési ház udvarára, azon kaptuk magunkat, hogy már a kitáncolásának van az ideje. Szerencsére a hegyfalui HÁNCs Néptáncsoportra mindig számíthatunk, így most is szívesen segítettek nekünk. A májusfa kitáncolása egy kis műsorral kezdődött, először a Sitkei Citerazenekar lépett fel, majd a HÁNCs ropta a színpadon. Majd ledőlt a fa, és a néptáncosok körültáncolták annak rendje és módja szerint. Végül a citerazenekar tagjai egy kis pálinkával, jó borral és egy kis harapnivalóval köszönték meg a közönségnek, hogy eljöttek, és részesei voltak annak az erőfeszítésnek, amelyet az együttes tagjai végeznek népi hagyományaink megőrzése terén.

Gróf Lászlóné

A „madarász” kertész

Otthonában kerestük fel Süle Tamást, a falu ismert Tamás kertészét. A kapuban hangos ugatással fogadott bennünket Zsombor és Vaca, a két szálkásszörű tacs-kó. A gazda csendes szavára azonnal abbahagyták a csaholást, és kedves érdeklődéssel szemlélték tovább a „betolakodókat”. Mi pedig szakmájáról, hobbijáról kérdeztük a házigazdát.

- Mi inspirálta, miért a kertész szakmát választotta?

- Mindig is szerettem a növényeket és az állatokat. Mivel alapvetően nem vagyok egy műszaki beállítottságú ember, a pályaválasztás nem okozott különösebb problémát.

- Hol végezte tanulmányait?

- Szombathelyen, a Hevesi Ákos Szakiskolában végeztem dísznövénykertészként. Ma ezt az oladi szakközépiskolát Herman Ottó néven ismerjük. Itt sok mindent megtanultam a légyszárúakról, az egy-nyári és évelő növényekről, no meg a fásszárúakról is.

- Kertészként hol dolgozott az elmúlt években?

- Az iskola befejezése után Szombathelyen, a Kertész TSZ-ben helyezkedtem el, majd a TermészetNátúr KFT-nél töltöttem 6 évet. 2002-től a Sárvári Arborétum alkalmazottja vagyok.

- Az arborétum számos különleges fás szárú élőhelye. Említene ezek közül néhányat?

- Gyönyörűek a 300-400 éves tölgyfáink, éppen most virágoznak a rododendronok, korábban meg a színpompás magnóliák kápráztatták el a látogatókat. Érdekes még megcsodálni a virágzó, illatozó labdarózsákat is. Az arborétumnak van egy külső telepe is, ez az úgynevezett „energiaültetvény”. Itt gyorsan növekvő fűzfákat és nyárfákat nevelünk. Ezeket háromévente termeljük ki. A kivágott fákból bioüzemanyagot és darálékot készítünk.

- Hogyan került kapcsolat-

ba Sitkével? Mi indította arra, hogy házat vegyen községünkben?

- Mindig is szerettem volna családi házat vásárolni, de Sárváron erre nem volt lehetőség. Édesanyám révén kerültem Sitkére, a Horváth Ilka néni házat vettük meg 1994-ben. 8-10 éve pedig már az állandó lakcímem is Sitkén van.

- Milyen növényekkel foglalkozik? Kérem, mutassa be röviden vállalkozását!

- Tulajdonképpen csak munkaidő után, „másodállásban” foglalkozom növénytermesztéssel. A szaporítóanyagot úgy szerzem be, az én feladatom a gyökeres dugványok gondozása. Tavasszal főleg ámpolna-, balkonnövényeket termesztetek, elsősorban muskátlit, ősszel meg árvácskákat nevelek, és már kalauzol is bennünket az üvegházba, ahol gyönyörű piros, lilás és rózsaszín muskátlik, begóniák, alissumok, bojtocskák fogadják a látogatókat.

- Ez már csak a maradék! – szabadkozott Tamás, de ez egyáltalán nem látszott a „kinálaton”. A szivárványszínű petúniák, a színes margaretták, a szőlővirágok a látványuk mellett az illatukkal is felhívták magukra a figyelmet.

A „birtok” bejárása során csodálatos örökzöldeket, cserjéket is felfedeztünk: tiszafa, bukszus, boróka, hangafélék, iszlag, leander, tűztövis... Igazi különlegességre is felfigyeltünk: egy erdei fenyő hajtáson fekete fenyő „gömböcske” pompázott, másutt borókatővön cédrushajtás fejlődött.

Megtudtuk, hogy ezek a különlegességek csak saját használatra „készültek”. Ezek az örökzöldek egy „alany beoltásával” jönnek létre. Így állíthatók elő a fantasztikus változatok, akár törpefajták is.

Az egyik üvegház mellett elhaladva kotkodácsolásra, csipogásra figyeltünk fel.

- Jól hallottuk, ebben az üveg-

házban kotlócsok laknak a kiscsirkékkel?

- Igen, igen. A kertészetben a munka dandárja tavasztól őszig tart. Az embernek ősszel és télen több a szabadideje. Ezért arra gondoltam, hogy hobbi-ból megpróbálkozom a díszmadarak tenyésztésével is. Három dísztyúkot nevelek, nekik most keltek ki a kiscsibéik. Pontosabban voltak olyan tojások, amelyeket a kotlócsok, voltak olyanok, amelyeket a galambok költöttek ki.

- A galambok?

- Igen, a galambok. – válaszolta Tamás és rögtön egy másik helyiségbe vezetett bennünket. A gazdasági épületben élénk szín kavalkád, hangos csivitelés, csicsérgés, „kacagás”, plityplatyolás, no meg 60-70 gyönyörű madár fogadott bennünket.

Láttunk rikító színekben pompázó papagájokat – hullámos, nimfa, rózsabourk, ék farkú amandina, rozella – , kínai törpefűrjeket, kacagógerleket, gyémántgalambokat, zebra-pintyeket, rizspintyeket és kanárikat.

- Növények és madarak? Miért foglalkozik egy kertész díszmadarak tenyésztésével is?

- Mint mondtam, télen viszonylag több szabadideje van az embernek. Mivel a növények mellett mindig is érdekelték a madarak, 2007-ben elhatároztam, hogy megpróbálkozom ezzel is. ezt tényleg csak hobbi-ból üzem, a saját kedvtelésemre. Elég költséges szórakozás, hasznát nem hoz, nem is azért csinálom. A szaporulat többé-kevésbé fedezi a költségeket (kalitka, eleség, világítás, fűtés, stb.).

- Van valami oka annak, hogy éppen ezekkel a fajtákkal foglalkozik?

- Igen, ugyanis ezek az „alapfajták”. A díszmadártartás technikáját ezeken a fajtákon lehet a legkönnyebben elsajátítani. Ezért van az is, hogy a papagájok közül főleg az ausztrál fajtákat tenyészttem.

Süle Tamás a „madarász” kertész virágai között

- Amint látom, néhány fészekben tojások is vannak, néhány odúból pedig már az éhes fiókák csőre kandikál ki.

- Már jó ideje elkezdődött a költési időszak, és ilyenkor különösen fontos a megfelelő táplálék biztosítása. Én magévó madarakat tartok, amelyek a köles, a búza, a cirok, a napraforgó magján kívül zöldegeket, zöldtakarmányt, gyümölcsöket, almát fogyasztanak. Szedek nekik fűféléket is, a tyúkhúrt különösen kedvelik. A költési időszakban különösen fontos, hogy tojásos táplálékot is kapjanak (főtt tojás, reszelt sárgarépa), ami jelentősen megkönnyíti a tartás költségeit.

- Hol szerzi be a madarakait?

- Gyakran járok díszmadár kiállításokra, börszerekre. Itt van alkalom a szaporulat cseréjére, az állomány bővítésére. Úgy tudom, hogy május 28-án, a gyermeknapon a sitkei kastélyban is lesz egy ilyen rendezvény. Én feltétlenül felkeresem.

A piros csőrű pintyek közben hangosan csivitelni kezdtek. A kórushoz csatlakoztak a kanárik, majd a papagájok is. Az azúrkék hullámos különösen nagy hanggal tudatta mindenki-vel, hogy eljött az etetés ideje.

Nem is zavartunk tovább, Tamásnak megköszöntük a lehetőséget, de megegyeztünk abban, hogy a rózsaszín muskátliért még visszajövünk.

Kondics Erika

Poós Tamás sikere a tanulmányi versenyen

Poós Tamás a Tinódi Sebestyén Gimnázium Idegenforgalmi, Vendéglátói Szakközépiskola tanulója. Kevesen tudják róla, hogy a futball mellett a biológia iránt is nagyon érdeklődik. Az általános iskolában eltöltött évek során alkalma nyílt Tamásnak több biológia versenyen is részt venni. Amikor bekerült Sárvára a gimnáziumba, már a kezdet kezdetén kimagaslott érdeklődése a biológia tantárgy iránt osztálytársai közül, ami a jegyein is érzékelhető volt, hiszen csak ötösei voltak.

A biológia iránti szeretetből Tamás úgy gondolta kipróbálja magát az országos szinten immár 36. alkalommal megrendezett Kitaibel Pál középiskolai biológiai

és környezetvédelmi tanulmányi versenyen, ahol hazai gimnáziumok, szakközépiskolák és szakiskolák 9 - 10. osztályos tanulói adhatnak számot biológiai tudásukról.

Az iskolai és megyei forduló tesztfeladatait a TermészetBÚVÁR és az Élet és Tudomány szaklapok tanév során megjelenő cikkei alapján kell összeállítani. Ezen kívül előfordulnak olyan kérdések is, amik Kitaibel Pál pályafutásáról, tevékenységéről szólnak. Az iskolai fordulót a szaktanár, a megyei fordulót központilag elkészített feladatSOR alapján kell lebonyolítani. Tamás az iskolai és megyei döntőn is első helyezést ért el. Így tehát bejutott az országos fordulóra, ahol külön méri össze tudásukat a gimnáziumok és külön a szakközépiskolák tanulói.

2011-ben az országos döntőt május 6-8. között Mosonmagyaróváron a Nyugat-Magyarországi Egyetem Mezőgazdaság- és Élelmiszer-tudományi karán tartották. A kétnapos versenyre a diákok kísérőtanáraikkal érkeztek. Első napon, pénteken a résztvevők a várossal,

a verseny helyszínével és egymással ismerkedhettek. A megmérettetésre a második napon, szombaton került sor, ami egy írásbeli és egy szóbeli részből állt. Az írásbeli tesztre való felkészüléshez a versenyző diákok egy listát kaptak, melyen 200 növény és 200 állat neve szerepelt magyarul és latinul, ezeket kellett megtanulniuk. Tamás elmondta, hogy neki a latin kifejezések kisebb nehézséget okoztak, s hogy minél jobban sikerüljön az írásbeli a könyvtárból még egy fajokról szóló könyvet is kikölcsönözött. A szóbeli fordulón egy kiválasztott területet kellett képek segítségével 5 percen belül prezentálni. Tamástól megtudtam, hogy ő a Rába vízminőségét és állatvilágát szerette volna bemutatni, ám szaktanára Bognár Nóra javaslatára a sitkei Hercseg-hegy védett növényeiről készített beszámolót. A prezentáció elkészítéséhez külső segítséget is kértek, Dr. Kulcsár László személyében, aki Sárvár város környezetvédelmi szakreferense. Tamás, Bognár Nóra és Dr. Kulcsár László négy péntek délutánon men-

tek terepszemlére, a Hercseg-hegyre, ahol a következő védett növények helyét, számát és környezetét vizsgálták: leánykőkörcsin, tarka nőszirom, nagyezterjófű, fekete páfrány, szálkás pajzsika, piros pozdor és végül a fehér madársisak. Az összegyűjtött adatokat GPS rendszerbe vitték fel, ahol a növény elhelyezkedésének pontos koordinátáját is meg tudták adni. Ahhoz, hogy az előadás sikeres legyen, nem csak képekkel kell illusztrálni a kiválasztott növényeket, hanem a magabiztos szóbeli megnyilvánulás is szükséges. Tamás írt egy kisebb összefoglalót, amit szaktanára ellenőrzött.

Az ifjú biológus az írásbeli részen 2., a szóbeli prezentációban pedig 10. helyezést ért el. Így összességében a szakközépiskolások közül a 6. helyezést érte el. Sajnos a mindent eldöntő fordulóra csak az első 5 versenyző mehetett, amiről Tamás csupán 4 ponttal maradt le.

További sok sikert kívánok tanulmányaidhoz és reméljük a jövőben még sok biológia versenyen mutathatod meg tudásod. Köszönöm az interjút! **Vass Bernadett**

Borverseny, pálinkaverseny 2011. Sitke

Az elmúlt év nem kedvezett a szőlőtermelőknek. Kevés volt a napfény, sokat esett az eső, így a termést könnyebben megtámadták a különböző betegségek. A gazdáknak sokat kellett dolgoznia, hogy megfelelő minőségű borokat állítsanak elő. Néhányuknak a nehézségek ellenére ez az idén is sikerült. A Márkus Béla által vezetett zsüri vizsgálta a borok tisztaságát, illatát és ízvilágát.

Az idén a „Falu Bora” címet Gróf László nyerte el fehér borával. A fehér borok kategóriájában arany minősítést kapott dr. Mesterházi András, ezüst minősítést Kondics József és Horváth Tibor, bronz minősítést pedig Rajki Attila. Az elmúlt év különösen kedvezőtlen volt a vörös borok számára. Ezüst minősítést kapott dr. Mesterházi András, bronzot pedig Rajki Attila.

Az idén először került sor a pálinkák minősítésére. A legízletesebb és illatosabb Nunkovics József bodza pálinkája volt, amelynek elkészítése rengeteg munkával járt. Megérdemelten kapta meg az arany minősítést. Ezüst minősítést kaptak Pénzes László és Germán Ervin szilvapálinkái, mert ezekben érezni lehetett az előpárlatot és az ízük is karcosabb volt.

Az idei évben az elmúlt évinél jobb termést kívánunk a sitkei borosgazdáknak.

Blanka

Sikeres pályázatok

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Vidékfejlesztési Támogatások Igazgatósága határozata alapján Sitke Község önkormányzata által benyújtott és hosszú ideig elbírálás alatt lévő pályázatait sikerrel zárultak. Az önkormányzat a sportolási feltételek javítása célterületre – a sportoltató fűtőkorszerűsítésére – 1.032.445 forintot kapott, továbbá a falufelújításra és fejlesztésre igénybe vehető támogatási jogcímen a ravatalozó felújítására és a művelődési ház udvarán létesítendő játszótérre 11.073.342 forintot nyert.

Az önkormányzat az elnyert pályázatokkal újabb fejlesztési elképzeléseit tudja megvalósítani. **Morgós István**

Egy, csak egy focista maradt hírmondónak

Csinos, takaros otthonában fogad Pénzes Gusztáv a sitkei labdarúgó csapat rangidős játékosa. Érkezésemről csak annyit sejtett, hogy nem építőipari vállalkozásáról fogom faggatni.

- Tizenöt éve, 1996 júniusában alakult meg a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület Labdarúgó Szakosztálya. A tizenöt évvel ezelőtti kezdőcsapatból egyedül maradtál. Mi ennek az oka?

- Szeretem a labdarúgást, szeretem ezt a szép játékot, amelyért hajlandó vagyok áldozatokat is hozni. Bár a családomban nem volt nagy hagyománya a focinak, bennem mégis kialakult iránta a vonzódás. A velem együtt indulókból talán hiányzott az a kitarítás és az alázat, amely megítélésem szerint kell ehhez a játékhoz.

- Vissza tudsz emlékezni a kezdetekre? Hogyan történt a csapat szervezése, kik alkották a csapatot?

- Pontosan emlékszem a kezdetekre. Többen voltunk úgy fiatalok, hogy bár futballoztunk kispályás bajnokságokban, a szomszéd falvak csapataiban, de valami mégis hiányzott az életünk-ből. Nagypályás mérkőzést szeretnünk volna játszani Sitkén, sitkei közönség előtt. Sokat beszélgettünk, erről a Pék Csabával, a Péntek Ferivel, a Pethő Norbival, Patyi Miklóssal, a Palkovics Sanyival, a Dombay Zolival, a Márton Zolival és a többi fiattal. A beszélgetést tett követte, csapatot szerveztünk, pályát építettünk és beneveztünk a Sárvári Városi Labdarúgó Szövetség által szervezett megyei III. osztályú bajnokságba.

- Mit jelentett számodra akkor a foci, és mit jelent ma?

- Sok mérkőzést játszottam az elmúlt másfél évtized alatt sitkei színekben, de ma is ugyanolyan izgalommal tölt el a mérkőzésre való készülődés, mint a kezdetekkor. Az a szerencsés, ha rá lehet hangolódni a soron következő összecsapásokra, fizikailag is és lelkiileg is. Rendszeresen készülök az ellenfelekből, mivel régóta ismerjük egymást tudom, hogy milyen stílusú játékos ellen lépek pályára és ez megkönnyíti a dolgomat.

- Jöttek a sikerek, bajnokavatás, öltöző építés, pályacsinosítás, kupa meccsek. Milyen volt a közösség, amelyben játszottál?

Pénzes Gusztáv 1996-ban kezdett el futballozni Sitkén

- Baráti társaság volt az, amelyik megnyerte a megyei III. osztályú bajnokságot és feljutott a megyei II. osztályú bajnokságba. Összetartás volt a pályán és a mérkőzések után is. Ha jól megy a csapatnak a társadalmi munkára is könnyebb összefogni a játékosokat. Így volt ez a pálya készítésekor és az öltöző építésekor is. Az öltöző építéséhez olyan húzó emberek is kellettek mint a Gaál Tibi és a Palkovics Sanyi. Szép idők voltak azok, jöttek a sikerek, amelyek összekovácsolták a társaságot.

- Az évek során sokszor átalakult a csapat, a nagy játékos mozgás miatt a szakmai munka is folyton a csapatépítésre korlátozódott. Mi ennek az oka?

- Helyi kötődésű játékosokból nem alakítható ki ütőképes csapat, tehát mindig erősíteni kellett. Játékosok jöttek, játékosok mentek, Sitke nem tudott játékos megtartóvá válni. Fontosak a gyökerek, a helyi kötődések, az „idegenlégiosok” pedig rendre kihasználják a kínálkozó jobb lehetőségeket. A csábításoknak pedig nem szoktak ellenállni, és kezdődik minden előről.

- Edzők is gyakran váltották egymást, de te maradtál.

- Az edzők általában számítottak a küzdőképességemre, a harcmodoromra. A tizenöt év során volt másfél éves távollétem, ami nagyon fájt. A vezetők a dobogón végzett csapathoz leigazoltak öt játékost, amellyel meg-

bontották a csapategységet, kialakult baráti társaságot, ezért átmenetileg Káldon kerestem a játéklehetőséget.

- Sokszor meggyűlt a bajod a játékezőkkel. Mi a konfliktus oka? A játékezés színvonala, vagy heves vérmérsékleted?

- Minden mérkőzésen úgy lépek pályára, hogy nyerni kell, nehezen viselem el a vereséget. Nehezen viselem el a jogtalanak vélt ítéleteket. Hamar indulatba jövök és kezdődik a nem kívánt párbeszéd a játékezőkkel. A játékezők sem makulátla-

nok, gyakran tévednek. A tízes skálán hatos – hetes osztályzatot érdemelnek tőlem!

- Kezdetben erőteljesebbnek tűnt a szervezeti élet, többen vállaltak részt a közös munkából. Elfogyott a kezdeti lendület?

- Ma egy-két ember vállán nyugszik a szakosztályi munka. A pálya előkészítést és a sportolás megszervezését csak néhány megszállott vállalja fel vasárnapról – vasárnapra. Több vállalkozó szellemű fiatalra lenne szükség, hogy sokáig megmaradjon a labdarúgás Sitkén.

- Nagy családod van, négy kiskorú gyermek édesapja vagy. Hogyan tolerálják a hétvégi távollétet?

- Eleinte nehéz volt elfogadtatni a szenvedélyemet, de mára már megszokták. Sokat dolgozom, a családomnak élek, egyetlen hobbim van a labdarúgás, amely az életem részévé vált.

(Folytatás a 15. oldalon)

Egy, csak egy focista maradt hírmondónak

(Folytatás a 14. oldalról)

- Ragyogó képességű játékosokkal játszottál együtt a tizenöt év alatt. Kérlek, állíts össze egy válogatottat a legjobbakból?

- Nehéz feladatot kérsz tőlem, mert sok kiváló játékos fordult meg Sitkén, amelyekből több csapatra valót is ki lehetne állítani.

Az „álmocsapat”: Viczmándi Ervin, Pék Csaba, Mórocz Tamás, Varga Zoltán, Papp Gábor, (Bese Sándor), Cson-

Pénzes Gusztáv a sportöltöző építéséből is kivette részét

ka Tibor, (Hartmann Róbert), Fodor Sándor, Vincze László, Matusz István, Illés Béla, Gaál Tibor.

- Találkozunk veled a 20 éves jubileumon?

- Ha a szívemen múlik biztos, hogy találkozunk, ha a sérült térdemen, akkor az sem, hogy jövő héten pályára léphetnek.

A találkozás reményében köszönjük a beszélgetést.

Kiss László

Sitkéről a ZTE-be

Gaál Bálint NB I-es futballista lett

A napokban értesültünk róla, hogy a ZTE NB I-es labdarúgó csapata leigazolta a sitkei Gaál Bálintot.

A mindössze 19 éves labdarúgó Sitkén kezdett el futbalozni. Majd a Sárvár FC, aztán a Haladás VSE csapatába került. Az újabb állomást az MTK agárdi akadémiaja jelentette, ahol közel két évig képezték a tehetséges játékost. Kis kitérével Ausztriába került, majd Artner Tamás biztatására az NB II-es Ajkára igazolt.

A fiatal futballista a folyamatos játéklehetőségnek köszönhetően sokat fejlődött, a 2010/2011-es idényben 23 mérkőzésen 10 gólt szerzett. Az idény vége felé már több klub is szerződést ajánlott neki. Végül Csank János, a ZTE edzője személyesen győzte meg, hogy Egerszegen folytassa pályafutását. A ZTE négy évre szóló szerződést kötött Bálinttal.

Halvány tavaszi szereplés

Gyengén szerepelnek labdarúgóink a megyei II. osztályú bajnokságban. Lapzártánkig mindössze egy győzelmet és két döntetlent tudnak elkönyvelni a hét vereség ellenében. A halvány teljesítmény meglepetés, mert derülátóbb volt a szezonkezdet. Vajon megtették – e mindent a siker érdekében?

Mérkőzések, eredmények:

Sitke - Bö	elmaradt
Bozzai - Sitke	0:3
Haladás VSE - Sitke	3:0
Sitke - Simaság	2:4
Rábasömjén - Sitke	2:1
Sitke - Mersevát	0:0
Kenyeri - Sitke	3:1
Sitke - Csénye	0:2
Uraiújfalu - Sitke	4:0
Sitke - Ostffyasszonyfa	3:3
Gérce - Sitke	4:2

Kiss László

Bajnokság állása a 25. forduló után

hely	csapatnév	mérkőzés	győzelem	döntetlen	vereség	lőtt gól	kapott gól	gólkülönség	pont
1.	GÉRCE - VÁSÁROSMISKE KSE.	25	19	3	3	90	27	63	60
2.	URAIÚJFALU SE	25	19	3	3	77	24	53	60
3.	RÉPCEVÖLGYE SK BŐ	25	18	3	4	65	26	39	57
4.	KENYERI CS SE.	25	16	3	6	73	32	41	51
5.	HALADÁS VSE.	25	12	7	6	60	28	32	43
6.	JÁKFAI SE.	25	12	5	8	65	36	29	41
7.	CSENYE SE	25	13	1	11	49	51	-2	40
8.	OSTFFYASSZONYFA SE.	25	9	6	10	53	61	-8	33
9.	ÖLBŐ KSE.	25	10	2	13	55	55	0	32
10.	SZELESTE-PÓSFÁ SE.	25	10	2	13	48	59	-11	32
11.	MERSEVÁTI SE	25	9	5	11	30	43	-13	32
12.	SIMASÁG SE.	25	9	3	13	52	54	-2	30
13.	SITKE KKSE.	25	7	6	12	51	65	-14	27
14.	BOZZAI KSE.	25	6	3	16	51	76	-25	21
15.	HEGYHÁT SE SÓTONY	25	4	0	21	31	96	-65	12
16.	RÁBASÖMJÉNÉRT EGYESÜLET	25	1	0	24	17	134	-117	0

SPORT ■ SPORT ■ SPORT

Ötödik helyen végeztek tekézőink

A 2010/2011-es szezonban a teke szakosztály vezetősége maximálisan elégedett a játékosok teljesítményével. A csapat a félévszezonban a harmadik helyen fordult; ezek alapján a dobogót tüzték ki célul, de az ötödik hely is előkelőnek mondható egy újonc együttes számára. Jó hír a sitkei szurkolóknak, hogy a vezetőség és a csapat egyhangú döntése alapján, a 2011/2012-es bajnoki szezontól a csapat mérkőzéseit a sitkei Borostyánkert Vendéglő teke pályáján rendezik. Nagy reményekkel vágnak neki az újabb szezonnak, abban bízva, hogy az ismerős, hazainak mondható környezetben előkelőbb he-

lyen végezhetnek, és ezzel sok, sikerekben gazdag élményt nyújthatnak szurkolóiknak és a teke sport kedvelőinek.

A megyei I. osztályú tekebajnokság végeredménye:

1. Hegyhátszentjakab TC (39 pont), 2. Jáki SE (38), Kondorfa SE (37), 4. VM DASZK Középiskola Vép (33), 5. Sitke Fülöp Tekéző (33), 6. Horváth TK II. (33) 7. Tanakajd TK (28), 8. Szőcécért Egyesület (27), 9. Vasvár Gérce TK (26), 10. Csempeszkopács SE (23), 11. Pecöl TK (15), 12. Szentgotthárdi VSE II. (13), 13. Kovács Sportbúfé SE (11), 14. Néró TC Nárai II. (6)

Viczmándi Ervin

Pünkösdi kupa labdarúgó torna

Az Együtt Sitkéért Egyesület Pünkösdi hétfőn harmadik alkalommal szervezi meg a Pünkösdi kupa kispályás labdarúgó tornát.

A program délelőtt 10 órakor diákfocival kezdődik. Pályára lépnek Nagysimonyi, Sitke, Sótorny és a Szent László iskola csapatai. A csapatok körmérkőzéses formában döntenek el a végső sorrendet. Délután a felnőttek veszik birtokba a Pörös úti pályát. A rendező egyesület nyolc csapatot vár a versenyre. Az aktív focisták játéka mellett igazi csemegének ígérkezik a Sitke öregfiúk és a Gérce öregfiúk mérkőzése. A program részeként a szokásoknak megfelelően lesz büntetőrúgó verseny, zene, vendéglátás, majd ünnepélyes eredményhirdetés és díjkiosztás.

Minden érdeklődőt vár az Együtt Sitkéért Egyesület!

Pénzes László

Sitkei fiatalok az elmúlt évi Pünkösdi Kupa labdarúgó tornán

Második hely a Halhatatlanok Tornáján

Misefa Község Önkormányzata és a helyi Sport Club május 14-én rendezte meg a hagyományossá vált Halhatatlanok kispályás labdarúgó tornáját.

A tornán ismét Misefa, Nagykapornak, a szombathelyi Linka Bt és Sitke labdarúgói vettek részt. A megfiatalított sitkei csapat egy győzelemmel, egy döntetlennel és egy vereséggel a második helyet szerezte meg. A torna gólkirálya címet Major István, Sitke játékosa érdemelte ki.

Mérkőzések, eredmények:

Linka Bt - Sitke 2:2

Misefa - Sitke 3:2

Nagykapornak - Sitke 0:5

Végeredmény:

1. Misefa 2. Sitke

3. Linka Bt 4. Nagykapornak

A sitkei csapat tagjai: Szabó Imre, Germán Ervin, Pénzes László, Pénzes Gusztáv, Kovács Árpád, Major István, Poós Gusztáv, Péntek Ferenc, Ruzsics Tamás.

Germán Ervin

„Halhatatlan” focisták a sitkei labdarúgó pályán

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germán Csészkó Blanka, Gróf Lászlóné, Kiss László, Kondics Erika, Dr. Nagy Erika, Szép Orsolya

Kiadó: Kovács Ferenc (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta